

ლებს დაარღვევს. ჯერაბი დაეღება 500 მანეთამდე ან სამი თვემდე დაპატიმრებულ იქნება.

შელისნაგორი. მანიაჩანში, აბოზე-რანგორის გუბერნიის, ხოლორანი ად-მონდა. ეს კაცი პეტერბურგიდან ჩამო-ვიდა.

პეტერბურგი. დღე-ღამეში ხოლორთ ავად გახდა 61, გარდაიცვალა 15 კაცი.

რეგა. უსტ-დენის ციხეში მოსამხურე სალდამო ცუდით თავი მოსჭრა პოდპო-რუჩკა ერზინს, მოკლა მისი ცოლი და სიდედრი. გადარჩა მუქ-მუფარა ბავშვი. ბოროტ-მოქმედი მიიხალა.

გარდნო. ლიუბიჩიკთან ნახეს ეან-დარმ დომანოვს გვამი. გამოიკვია, რომ ეანდარმი საგზაო ხელოვანის შთაგონებით მოუღვაჲს გვეს გლეხს. ექვსივე გლეხი და-პატიმრეს.

კიევი. რადომისლის მახლობლად ყარაღბ-მა მოკლეს 6 მგზავრი, რომელნიც კიე-ოვოში მიდიოდნენ. გადარჩა ორი მგზა-ვი.

სოკოჩერკასკი. 8 ივნისს მოვიდა სო-მენთა კათოლიკოსი იზნოლიანი. ამავე დღეს სალამოთი კათოლიკოსი დონის-როსტოვში წავიდა. ნახივანში კათოლი-კოსს სადღერზე დაუხვდნენ სომხთა კო-ლონიის წარმომადგენელი.

ოდესსა. საბჭოთაო საბჭოს წევრების ამომრჩეველმა აირჩიეს: ვაჟარა სამხარ-თელში—კრემკოვსკი, სავაგრა და სამა-ნუშკატური კომიტეტმა—ზინზტინი, ს-ბირგო კომიტეტმა—კოტლიარევსკი და გახუთ „სოკოვს“ გამოცემული ფეოლო-როვი.

ნოვოჩერკასკი. სოფ. გულიაბ-ბორი-სოვკში უცნობებმა გასცრკვეს ფოსტის განყოფილება. წაიღეს 9000 მანეთი. ბოროტმოქმედი მიიხალა.

შურნალისტის დღიური

3.

თავდაზნაურობა კრებაზე
კვირის სხდომაზე თავდაზნაურო-ბა კამათმა ფრიად საყურადღებო ხასიათი მიიღო. ხარჯთ-აღრიცხვა-ში მოკტეული რამდენიმე ათასი მან-ეთი, რომელიც თელიანსა და გო-რის პროგინაზიებს და ზოგადი სა-შუალო სასწავლებელს უნდა მიე-ცეს. ხარჯთ-აღრიცხვის ამ მუხლებ-მა დიდი კამათი გამოიწვია. ეს კა-მათი ძალიან დამახასიათებელია თავ-დაზნაურობა ერთი ნაწილის სუ-ლის ევითებისა.

ჯერ ისევ შარშანდელ კრებაზე ჩამოვარდა ლაპარაკი პროგინციის პროგინაზიების შესახებ. ოპოზი-ციის ორატორებმა მაშინაც აღნიშ-ნეს, რომ სახანო ტიპის პროგინ-ნაზი-გინაზიები გამოუსადეგარი

ჩვენის ხალხისათვის, გამოუსადეგა-რი იმიტომ, რომ იგი არც ჩვენის-თანა პრიობებში მყოფ ერისთვის საკირო ცოდნას იძლევა და ქარ-თველ ხალხს გადაგვარების საქმესაც ემსახურება. ექიმმა გ. მაღალაშვი-ლმა ბრძანა, იმ პროგინაზიებიდან ფსიხიურად გარყვნილი მოსწავლენი გამოიღწია. შედგოგოვური კემპარი-ტება! განა შესაძლებელია ნორმა-ლური აღზრდილი მოსწავლე გა-მოვიდეს ისეთს სასწავლებლიდან, სადაც ელემენტალური მოთხოვნანი პედაგოგისა და ცუდი არ არის, — სწავლა შემწვრილებისთვის გასაგებ ენაზე არა სწავლობს? ეროვნული თვალსაზრისით შევხედოთ საქმეს თუ პედაგოგიურის, სინდრულ ტი-პის პროგინაზიების გავრცელება სასურველად არ უნდა ჩაითვალოს. მაგრამ იქნება რაიმე პრაქტიკუ-ლი საკიროება მოითხოვს პროგინ-ნაზიების გავრცელებას?

ყველას ძალიან კარგა მოგხსენე-ბა, რომ არა პროგინაზია, გინა-ზია კი არ იძლევა დამთავრებულს ცოდნას. გინაზიაში სწავლა დას-რულებული თუ უნივერსიტეტში არ წავიდა, ყოველნაირი საქმისთვის გა-მოუსადეგარი ხდება. პროგინაზიაში კურს დამთავრებული თუ ვერ შე-ვიდა გინაზიაში ხომ სრულიად უხელო რადიანად უნდა ჩაითვა-ლოს: ხალხისთვისაც გამოუსადეგა-რი იქნება და თავის თავისთვისაც. ამ ეპოქაში ცოტად თუ ბევრად მოზრ-დილი დამაც კი პროგინაზიას არ-სებს. საღ უნდა წავიდეს ამოდენა მოსწავლე ახალგაზრდა? არავითარი საბოთი არა გვაქვს ფიქტორი, რომ გინაზიაში შესვლას და კურსის და-სრულებას ყველა იმათგანი მოახერ-ხებს. დიდი ნაწილი ამ მოსწავლე-ბისა, უბეველია, შუა გზაზე დარჩე-ბა. მაგრამ, ფაქტად, ყველამ გაათა-ვა გინაზია. განა ამ შემთხვევაში მაინც რამეს იგებს ქართველი სა-ზოგადოება, თუ საქმეს პრაქტიკუ-ლის მოსაზრებით შევხედოთ? სრუ-ლიად არაფერს. რაც შეეძლო დრო მიღის, ქართველებს სამსახურში აღარ იღებენ თავიანთ ქვეყანაში. ჯერ ეტლია კი აუარებელი კურს და-მთავრებული ქართველი დადის უსაქმოდ და გლობალური ხელ-გაშვრილი სამთუნაინ ადგილსა თხოულობს. რაკი დიანახავენ, რომ სამშობლოში ადგილს ვერა მოუ-

ლობენ, დაჰკარვენ ფეხს და რუსე-თში ამოჰყოფენ თავს. ასეც იქცე-ვიან, რაც უფრო მეტი მიღის, რუს-ეთში იმდენად უფრო იზრდება ქა-თველთა რიცხვი. აუარებელი ქარ-თველი რჩება რუსეთში, რადგან დარ-წუნებულნი არიან, რომ სამშობ-ლოში შიშლილი დიხილებიან. რამ-დენადაც გავრცელდება ჩვენში სა-ზაზნო ტიპის სასწავლებლები, გა-ზიზნა სამშობლო მხაროდან იმდე-ნად უფრო გაიზრდება. არც ის უნ-და დავივიწყოთ, რომ რუსეთშიაც მალე აღვილი არ იქნება ადგილის შიშლი. მერე განა სასურველი ჩვენ-თვის ასეთი გაზიზნა? რასაკვირვე-ლია არა. მიუხედავად ამისა, თავდა-ზნაურობა მაინც აძლევს სუბსი-დიებს ასეთს პროგინაზიებს. რითი უნდა აიხსნას ასეთი გულუხვობა? მხოლოდ იმითი, რომ ჩვენი თავდა-ზნაურობა „ჩინოვნიკების“ სული-თა გაუფლეთილი. თავდა-ზნაურო-ბა, როგორც წოდება და ესევე თავ-და-ზნაურობა, როგორც შემოღე-ბი, მხოლოდ მოხელეობას „მესტრ-ფილიტენ“. ეს სიყვარული მოხელეო-ბისადმი ძვალსა და რბილში აქვთ გაქვიალი.

სიტყვით ხშირად გვეხმის, მაგრამ საქმით არავითარ ეროვნულ მოსაზ-რებით არა ხელმძღვანელობს თავდა-ზნაურობა. ეროვნულის მოსაზრე-ბით რომ ეხელმძღვანელოთ, მაშინ ფულს სულ სხვა დანიშნულებას მი-სცემდნენ. მართალია, კულტურულ დაწესებულებებში ღირებუნი ვართ, მაგრამ არც ისე ძალიან, რომ არა-ფერს მოგვევლინებოდეს. გვაქვს ისე-თი დაწესებულებები, რომელნიც ხალხურ საქმეს ემსახურებიან. ამ დაწესებულებებში თავდა-ზნაუ-რობა ასეთს გულ-უხვობას ახასი-ლეს არ იქნეს ხალხი. განა გ. დია-სამიქმა სიტყვა, ფული პირველ-და-წყებით განათლებას უნდა მოხმარ-დეს, რადგან ერი მხოლოდ მაშინ არის ძლიერი, რომელსაც ხალხი კულტურულად და ქონებრივად დო-სიერია. სრული კემპარიტეზი, მაგრამ ამაზე ლაპარაკი მეტად, რად-გან დარწმუნებულნი ვართ, რომ თავდა-ზნაურობა, როგორც წოდე-ბა, წმინდა ეროვნულ ინტერესების დამცველად ვერ გამოვა. თავდა-ზ-ნაურობა ფულს არ გამოგვებს გლე-ხების აღსაზრდელოდ იმ უზარლო მოსაზრებით, რომ იგი თავდა-ზნაუ-რობაა.

სარწმუნოებთ სომენი და მცირე-დად ქართულის სარწმუნოებისა, არა-მედ ქვედა ზნითა ქართულითა. სწორედ ამ ორ, ზნითა და პო-რუტეით საქართველომ, პროგი-ნციის სამხრეთით გასასვლელ კარ-თან იყო გაშენებული გუბრის და უბეველია ძველიდანვე მნიშვნელოვან-ნი ადგილი იქნებოდა როგორც სავა-ჭროდ, ისე სტრატეგიული მხრივ. გუბრის დღეს უფრო მეტი სტრატე-გიული მნიშვნელობა აქვს. გუბრის-დან ჯერ მდ. ბაშაის და შემდეგ ბედრუჯის ხეობით ადგილი გასას-ვლელია ქართლ-კახეთში, ხოლო არაშაის ხეობით ჯავახეთის მდინა-რის ხეობამდე და იქიდან ახალქალა-ქით მტკვრამდე, შემდეგ ახალციხე-მდე და ბორჯომამდე. გუბრისა და სამხრეთ-დასავლეთით გზა მიდის ყარსისაკენ, ხოლო სამხრეთ-აღმო-სავლეთით ერევნის და გულუისა-კენ. ამ ნაირად გუბრის შესაყრელი გზა ტფილის-ყარსის, ტფილის-ერე-ვნის, ერევან ახალ-ციხის და ყარს ახალ-ციხის შორის. ტფილისი, ბო-რჯომისა და გულუის შუა სწორი ხა-ზი რომ გავატაროთ, მივიღებთ წო-წლოკინა, გვერდებ სწორ სამკუთ-ხედს. თავში გუბრის იქნება, ძირს, კიბით-აქეთ, ტფილისი და ბორჯომი. ტყელოდ კი არ ამოზნენ, რომ მოავრობა ბორჯომიდან გუბრამდე კრინის გზის გაყვანას აპირებო. მაშინ ორის მხრივ შესაძლებელი იქნება ერთსა და იმავე დროს გუბ-რში ჯარის ჩაყვანა. ამ ეპოქაში გუბ-რში საქმეა ჯარი სდგას, როგორც კავალერია და არტილერია, ისე ქვეითი.

*) გუბრის გეოგრაფია, გვ. 46.

მაგრამ თავდა-ზნაურობა ვერც თავის სასარგებლო საქმესა ჰხედავს. თავდა-ზნაურობა მიწით-მფლობელი და მიწით-მოქმედი წოდებაა. მსხვილ თავდა-ზნაურობას რომ თავი გავა-ნებოთ, მრავალი წვრილი აზნაურო-ბაა, რომელიც არსებობს ისეთი ბრ-ძოლაში დღეს სამეურნეო ცოდნა სჭირა. ამ საგანზე იმდენი რამ და-წერილა, რომ სიტყვის გავრცე-ლება საკირო. აღარ-კია. თავ-და-ზნაურობის ხელმძღვანელნი-კი სრულიად სხვა გზით მიდიან. იგი არავითარ კურალდებას არ აქცე-ვს ისეთს სწავლებლებს, რომლებიც პირდაპირ ამ თავდა-ზნაურობის ინ-ტერესებს ემსახურება და მთელ თავ-იანთ ძალ-ღონეს პროგინაზიებს ახმარებს.

კვირის სხდომაზე ნათლად გამოარ-კვია, რა ნიადაგზედაც სდგას თავდა-ზნაურობის ის ნაწილი, რომელიც ფაქტიურად აწარმოებს თავდა-ზნა-ურების საქმეს. როდესაც ოპოზი-ციამ პრინციპიულად დაყენა სა-კითხი, მოწინააღმდეგეებმა შესძახეს, პრინციპი-ლურ საკითხების გარკვევა ეხლა შეუძლებელია. მაშ როდ-ს-და უნდა გამოიკვეს საკითხი? თავ-და-ზნაურებს წელიწადში ერთხელ ემსახურება საქმეზე თავიანთ აზრის გასაქმება, და ისინიც სარგე-ზლოდ ამით. ესეც რომ არ იყოს, ოპოზიცია არც ასე ღრმად აყენებ-და საკითხს, როგორც ეს მოწინაა-ღმდეგებს ეგონათ. უმთავრესი აზრი ოპოზიციისა ის იყო, რომ ფული წმინდა ეროვნულ დაწესებულებებს მოხმარებოდა, ან ისე-ა დაწესებუ-ლებებს, რომელთა სრული ბატონ-პატრონებიც თვითონ ქართველები არიან, ეს მარტოე აზრი ოპო-ზიციისა მოწინააღმდეგეებმა ისე მიი-დეს, თითქოს ორატორებს მთელა ვ-რსებულ სამოსწავლო სისტემის წი-ნააღმდეგ გავლენა შექმნათ.

საკითხი უკვე გადაწყდა. თავდა-ზნაურობამ მისცა ფული პროგი-ნაზიებს. გარის თავდა-ზნაურობა წინაშე დგას თავი. თუმცაწმინდა ხუთასი მანეთიც კი წაუშა, რაკი დაინახა, რომ თავდა-ზნაურობამ სესხი ჩამდგნიმ ათას მანეთით გა-აიღა. მიუხედავად ამისა, გულ-ხელის დაკრეფა მაინც არ შეიძლე-ბა. ოპოზიციამ ძალი უნდა მოიკრა-ბოს და შემდეგ ფულის განაწი-ლების საქმე უფრო ნაყოფიერ ნია-დაზე დაყენოს.

მინაწილი.

ახალი აზრები

ბ ვ ი ლ ი ს ი

➤ **კურსების აკრძალვა.** რო-გორც ვწერდით, წერა-კითხვის სა-ზოგადოების მთავრმა გამგეობამ გადაწყვიტა ზაფხულობით ტფილის-ში გამართოს მასწავლებელთა სა-ზაფხულო კურსები. ვწერდით იმა-საც, რომ გამგეობამ შემოქმედა პროგრამა, გადასდა 600 მან. და საზოგად-დ ყველაფერი დაამზადა. კურსები უნდა გამართულიყო ქარ-თულ გიმნაზიის სადგომში. მაგრამ, აღმინსტრაციისაგან მოწერილობა მოვიდა რომლის ძალითაც ეს კურ-სები არკმ ღა. გაცეობას იმედი აქვს, რომ მომავალ წელს მაინც მოაწყობს კურსებს.

➤ **ტრამვაის შესახებ.** როგორც ვაწერდით, ბელგიის უსახელო საზო-გადოება თანახმა იმ პირობებისა, რომელიც ქალაქის საბჭომ 8 ივნის-ს სხდომაზე მიიღო. სხვათა შო-რის ამ პირობის ძალით ნაძალადე-ვის რკინის გზის გასაყვან ვადა 1911 წელი დაიდა.

➤ **ვითომ ქართული თეატრი.** 13 ივნისს ქართველ მსახიობთა ამ-ხანაგობა წარმოადგენს მართლაც ავად-მყოფ მსახიობის ს. სვიმონიძის სა-გარეგნო. რადგან ქართული თეა-ტრი აღებული აქვს მალროსიულ დასს, ამიტომ წარმოადგენს სახანო თეატრში გაშვებული, ხოლო რე-პერტეია დანიშნეს ქართულ თეა-ტრის ფოიში. 10 ივნისს 1909 წ. რეპერტეიის დროს ქართველ მსა-ხიობებს აუკრძალეს რეპერტეია და დაითხოვეს. მსახიობნი, რა თქმა უნდა წავიდნენ. ეხლა მაინც დარწმუნდნენ ურწმუნო თომანი, რომ ქართული თეატრი მხოლოდ სახელითაა.

➤ **სალამო წ.-კ. საზოგადოე-ბის სახარგებლოდ.** როგორც ალექ-სანდრეზოლიან გვაცხადებდნენ, ქსანური ქართველობა 28 ივნისისთვის აპირებს საღ-მოს გამართვას წერა-კითხვის საზოგადოების სასარგებ-ლოდ.

➤ **„განათლების“ საზოგადოე-ბის წლიური კრება.** კვირის, 14 ივნისისთვის, დანიშნულია წლიური კრება „განათლების“ საზოგადოე-ბისა. კრებამ უნდა განიხილოს გამ-გეობისა და ზედამხედველის მოხსე-ნებანი და ხარჯთ-აღრიცხვა. მოხ-დებია არჩენები საპატიო და გამ-

გეობის წევრებისა. კრება მოაღება სამეურნეო ბანკის დარბაზში და დიწყეა დღის 11 საათი.

➤ **ტრამვაი ვაკეზე.** ექსპოზი-ციის შედეგად მოსიდა ქალაქის გა-გეობას, რადგან შემოღობიდან სა-სულელო სემინარია ვაკეზე ახალ შენობაში გადადის ამიტომ ტრამ-ვაი წყნეთის შტოდან სემინარიის შენობამდე იქნას გაგვრდებული ქალაქის გამგეობამ შეამდგომოდა უსახელო საზოგადოებას გადასცა.

➤ **მიწის ძვრა.** ტფილის საფი-ზიკო ობსერვატორიის სესიოსგრა-ფმა 8 მაისს დილის 10 საათსა და 14 წუთზე მიწის ძვრა აღნიშნა.

➤ **ა. ჩერქეზოვლის მკვლე-ლი.** 6 ივნისს პაულოვანის ქუჩაზე მოკლულის ალექსანდრე ჩერქეზი-შვილის მკვლელობა აღმოჩნდა ბალ-დასარ გეგენიანცი, რომელსაც მეტ-სახელად ბანშოს ეძახიან და რომე-ლიც უსაქმოდ დაეხეტებოდა. გე-გეიანცი დაპატიმრეს პოლიციის მე-7 ნაწილის მოხელეებმა. მკ ლელო-ბის დღეს გეგეიანცს ჩერქეზიშვილ-თან ერთად პოლიციის მე-6 ნაწილ-ში მიზრდვეს დუქანში უსაძილნია. მკვლელობა გეგეიანცს შურის ძიე-ბით ჩაუდგინა. გეგეიანცს აღმოაჩნდა ორი ხანჯალი, ბებუთი, საპა ჯრო-ნე და ორი ფორტოგოფიული სუ-რათი შეიარაღებულ ჯგუფებისა.

➤ **ახალი კლუბი.** დეპუტატთა საკრებულოს დარბაზში 9 ივნისს სა-ლამოთი მოხდა ახალ კლუბის წევრ-თა კრება. კრება მიიღო ახალი წევრები. ლაპარაკი იყო იმაზე, თუ რამ შეგეობა კლუბის ფაქტიურად განახორციელებს. როგორც გამო-იკვია, პირველი მიზეზი, რასაკვირ-ველია, დაუდევრობა ყოფილა, მერე ძველ საბჭოს აზრად ჰქონია „დი-დებულ და ბრწყინვალედ“ მო-ეწყო საქმე, რასაც ბევრი ფული უნდოდა. რაკი დიდი თანხა ვერ უშო-ნიათ, საქმისათვის თითქმის თავი მი-უხვედნენ. სხდომაზე უმრავლესობამ სიტყვა, როცა ფული არ არის, საქ-მე პატარიდან უნდა დაიწყოს. კრე-ბამ დაადგინა, კლუბი გაიხსნას, რამ-დენი წევრიც უნდა ჩაეწეროს. ამ სალამოს კრება დასრულდა ამით. შემდეგი კრება მოხდება კვირის, 14 ივნისს, სამეურნეო ბანკის სადგომ-ში. უნდა აირჩიონ მამასახლისები და ახალი წევრები.

➤ **შემოწირულება.** წ.-კ. სა-

ხან იდგა აქ წყალი. ქვებიც შო-რიდან ჯერ კდევ სეკლი მოგვრე-ნება. ნაწილიად კი, ადგილიდ შე-საძლებელია, მილიონი წელიწადი გაიყოს მის შემდეგ, რაც აქ წყალი იდგა. მხოლოდ სხვა და სხვა მიზე-ზისა გამო ნადავად და მცენარეუ-ლობა ვერ გაჩენილა და ასე ხრიო-კად დარჩენილა. მიუხედავად აღგ-აღგ საქმეო მაღალ, რა თქმა უნდა, მიწის და ჭრიოკ მთებისა, ეს ადგი-ლები გაგვრდებულია გუბრის ზეგანი-სა. ზეგანი თან და თან დახრილია სამხრეთისაკენ. სადგურთან, მაგა-თად, ნ62 საყენის სიმაღლეზეა ზო-ვის ზედაპირზე. ალაგებია—587-ზე, კარაბურთი 510, ხოლო არაქსი 422-ზე.

მიედიებათ. შევყურებ ამ ერთფე-როვან მოსაწყინარ ბუნებას, ამ მშ-რალ ქვებს და ასე გეგონა, მიგვრე-ზე ვარ მეთქი. ვიცი კი, რომ ამ არე-მარეშია ციხეოვრობს ადამიანი. თვალს მოჰკრავ ადამიანის ქონებას ზოგან შორს რკინის გზის ლინდა-გიდან, ზოგან ახლო გედავ ამას და უნებურად ვეკითხები ჩემ თავს. უბეველია, ამ კითხვში ადამიანი ცხოვრობს, კლუბები და ქუჩები, დარწმუნებული ვარ, ექნება, მერე ნეტად, თავს რიფი იჩინეს? არა მგონა, რომ ამ შავი ქვების ჩაბრა-მუნებით იმტკანებურებდეს პირს. მაგრამ ქვეყანა განგებას არც ისე უპატრონოდ მიუვლია. აი მარჯვნივ ქვებით ჩახორგოლი ჩაღრმავებული იმის გვერდით საქართველო მოხრილი ფერდობი სწანს. ქვა აქაც საქმეა, მაგრამ რაღაც ბალახის მსგავსი ამოჩხარული აქა-იქ. ამის აქ თანამად მინდორი დაერქმევა. თუმცა გულის

სვოლონიძის კულუბადე

ერთი თვალის გადავლენით.

(მგზავნის წერილები*)

გუმბრი (ალექსანდროპოლი) მო-ზრდილი ქალაქია, ოც-და-ათ ათას-ზე მეტი მცხოვრები იქნება. შიარი-დან საკმაოდ ღამაზ/მოსანს, აქა-იქ გუმბრთან ეკლესიაც ამშვენებს ქალაქს, მაგრამ ახლო რომ მივიყო, ხელში შეგრჩებულობს წყალაღი ქუ-რები, სადაც წყობის დროს გაუვალი ტილიჩი ჩნდება თურმე, და კონხა-ხები. ათიოდ გვარაან სახლი საერ-თო სურათს, რასაკვირველია, ვერა სცვლის რკინის გზის სადგური და სხვა მკრი შენობანი კარგა და რი-ვიანადც არის მოწყობილი.

გუმბრი შეუერთდა რუსეთს 1828 წელს თურქმინიანს ხელ-შეკრულო-ბით, ხოლო 1829 წელს, ანდრია-ნოპოლი დადებულ ზავის შემდეგ, გუმბრში გადმოსახლდნენ ოსმალე-თიდან სომხები. 1837 წელს რუს-სებმა აქ გააშენეს ციხე, რომელსაც ალექსანდროპოლი დაარქვეს და მის შემდეგ ეს სახელი ოფიციალურად მთელ ქალაქზე გადავიდა. თავდა-პირველად გუმბრი „საქართველო-იმერეთის“ გუბერნიის სამხარო ქა-ლაქი იყო და მხოლოდ 1850 წელს ერევნის გუბერნიის შეუერთეს.

გუმბრის ირგვლივ, როგორც ვთქვით, ხელის გულივით ტიტველი მინდვრები, მშვენიერი საძოვრები და სახანავ-სათესი. ამიტომ რძე აქ ია-ფია და კარგის თვისებისა. გუმბრს დასავლეთით ჩაღდის მდ. არაზი, რომელიც გამომდის არაზდლის ტბი-

*) იმ. „დროება“, N 116.

ეთსოვ ზღვილთბრთვ ცაზეთესს,
დაბეჭდონ ეს წერილი.
თქვენი კარგად ნაცნობი ვაჟი

